

Odatv yazdı Yeni Asyacılar itiraf etti

10 Şubat Pazar 2019 13:42

Asiye Gldoğan'ın yazısından sonra Nur Ener, Almanya'da olduğunu kabul eden bir mektup yazdı...

Odatv yazarı Asiye Gldoğan, dn "**Yeni Asya'nın FETÖ'c muhabiri kaçtı**" başlıklı dikkat çeken bir yazı kaleme almıştı. Gldoğan, Yeni Asya'nın FETÖ'c muhabiri Nur Ener'in, hakkında "**konutu terk etmeme adli kontrol tedbiri uygulaması**" kararı olmasına rağmen bulduğu ilk fırsatta Yunanistan üzerinden Almanya'ya kaçtığını ifade etmişti.

Gldoğan ayrıca, Yeni Asya Genel Yayın Müdürü Kazım Güleçyüz'n, yazılarında ve sosyal medya paylaşımlarında sürekli olarak Nur'un tutuksuz yargılanmasını istediğini aktarmıştı. Gldoğan, "**FETÖ'c muhabiri tutuklu olduğu süre boyunca 'Onurumuzu çiğnetmeyiz'** sözleriyle savunan Yeni Asya Genel Yayın Müdürü Kazım Güleçyüz, 27 Ağustos 2017 Pazar günü kaleme aldığı '**Yeni Asya mensubu yargıdan kaçmaz'** başlıklı yazısında, FETÖ'c muhabir Nur Ener'in adresinin belli olduğunu ve "**hiçbir yere kaçmayacağını**" belirterek '**tutuksuz yargılanması'** talebinde bulunmuştu" diye belirtmişti.

ODATV YAZDI, YENİ ASYACILAR İTİRAF ETTİ

Asiye Gldoğan'ın yazısından sonra Nur Ener, Almanya'da olduğunu kabul eden bir mektup yazdı.

Mektubunu, Kazım Güleçyüz' de etiketleyerek paylaşan Ener, "**Bu satırları Almanya'dan yazıyorum: Sevgili Kazım abi**" notunu düştü.

Nur Ener, mektubunda Kazım Güleçyüz'e ve Yeni Asya'ya teşekkür ederken, "Bu zorlu yolculukta mucize eseri hayatta kaldık ve Meriç'i geçebildik. Şimdi Almanya'da bir mülteci kampındayız. Başta beni bir baba şefkatiyle sahiplenip savunan siz olmak üzere, tüm Yeni Asya ailesine tekrar tekrar teşekkür ediyor, 'Allah razı olsun' diyorum" ifadelerini kullandı.

İşte o paylaşım ve o mektup:

Kâzım Güleçyüz

@gulecyuzk

Follow

Nur'dan mektup var

Nur Ener Kılıç @nnurener

Bu satırları Almanya'dan yazıyorum : Sevgili Kâzım abi @gulecyuzk

Nur Ener Kılıç

@nnurener

Follow

Bu satırları Almanya'dan yazıyorum : Sevgili Kâzım abi @gulecyuzk

Translate Tweet

yazıyorum.

1 Mart 2017 gecesi bir iftira ile gözaltına alınıp tutuklanmışım. 357 gün tutuklu kaldıktan sonra ev hapsi şartıyla tahliye edildim. Sonrasında "İtirafçı" iftirasına uğradım. Şimdi de "Kaçtı" diyorlar. Tutuklanmamın iki gerekçesi vardı: Biri bir muhbirin iftirası. Diğeri **bylock**. Erzurum'da öğrendi iken telefonuma internetten indirilerek yüklenen programın **bylock** olduğunu ancak hapiste anladım. Bir de muhbirin iftirasında, bana ait olmayan bir hat da benimmiş gibi ihbar edilmiş. Mahkemenin bu gerçeği anlaması tam dokuz ay sürdü. BEN SAVUNMAMDA "PROGRAMI NUR'UN telefonuna ben yükledim" diyen kişinin ifadesini doğruladım. Şimdi duruşmada **7.5** yıl hapse mahkûm edildim. İtirafçı olsaydım bu ceza alırdı mıydım? İtirafçı olsaydım, yurttan yer bulamadığım için kalmak zorunda olduğum öğrenci evinde tanıştığım herkesin ismini verir ve hiç ceza almamdan hapisten çıkardım. Tahliye sonrasında yaşadıklarım da şöyle: Geçen yıl ev hapsi şartı ile tahliye edildiğimde, cezaevinde evlendiğim eşimle birlikte ilgililerin gelip elektronik kelepçe takmasını bekledik, fakat ikamet adresimizde olmamıza rağmen gelen giden olmadı. Bu konu için ilgili makamları defalarca aradığımız, mahkemeye de sunduğumuz belgeleriyle ortada. Durum öyle trajikomik bir hal aldı ki, her gün denetimli serbestlik bürosunu ve ağır ceza mahkemesinin kalemini arayıp "Bize kelepçe takılmadı" diye bilgi veriyor ve "Ne zaman geleceksiniz?" diye soruyorduk. Ellerinde kelepçe olmadığını belirten yetkili "Bunun kaç bin dolar olduğunu biliyor musunuz?" gibi sözler sarf ederek bizi bir başka yetkiliye bağlıyordu. Bu şekilde günler günleri kovalarken yoğun stres altında elektronik kelepçenin takılmasını ve 7 sene 6 ay hapis kararının bozulmasını **bekledik**.

muhtalaf yollarla karıştırmız. Aynı zamanda böbrek hastası olduğum için sıklıkla hastaneye gitmem gerekiyordu, ama yine – kelepçesiz ev hapsinde olduğum için– izin alacağım bir merci yoktu. Yaşadığımız bu durum bile Türkiye'deki hukukun ve resmi işlerin ne halde olduğunu görmemize yetiyordu. Adaletin **teccelli** etmesini beklerken bizimkine benzer dosyalarda cezaların peş peşe onandığını ve tahliye edilmiş olanların yeniden hapse alındıklarını duymaya başladık. Siz bu süreçte, Allah razı olsun, bize hep moral ve ümit vermeye çalıştınız, sabır tavsiye ettiniz. "Hak yerini bulacak" dediniz. Ama biz giderek büyüyen endişelerimizi aşamadık. Yeniden cezaevine girmeye razı olsam, sabredeyim desem bile orada yaşadıklarım zihnimden gitmiyordu. Yeniden o muamelelere maruz kalmayı göze alamadım. Eşimle birlikte günler geceler boyu düşündük, tartıştık. Sonunda yaşamla ölüm arasında bir karar verip Meriç yoluna koyulduk. Bu zorlu yolculukta mucize eseri hayatta kaldık ve Meriç'i geçebildik. Şimdi Almanya'da bir mülteci kampındayız. Başta beni bir baba şefkatiyle sahiplenip savunan siz olmak üzere, tüm Yeni Asya ailesine tekrar tekrar teşekkür ediyor, "Allah razı olsun" diyorum. Bana o haksızlık ve iftiraları yapanları da Allah'a havale ediyorum. Ve herkese soruyorum: Siz evlâdınızın veya eşinizin bu muamelelere maruz kalmasına razı olur ve hele tekrarına göz yumar mıydınız? Keşke ülkemde güven veren bir hukuk ve adalet olsaydı **da**, bunları yaşamak ve yazmak zorunda kalmazdım...

O hukuk ve adaletin hâkim olduğu günlere bir an önce erişmek duasıyla.

Nur Ener Kılıç

Sevgili Kâzım abi,

Bu satırları, "Kaçtı" dedikleri Almanya'dan yazıyorum.

1 Mart 2017 gecesi bir iftira ile gözaltına alınıp tutuklanıştım.

357 gün tutuklu kaldıktan sonra ev hapsi şartıyla tahliye edildim.

Sonrasında "İtirafçı" iftirasına uğradım. Şimdi de "Kaçtı" diyorlar.

Tutuklanmamın iki gerekçesi vardı: Birisi bir muhbirin iftirası.

Diğeri **bylock**.

Erzurum'da öğrenci iken telefonuma internetten indirilerek yüklenen programın **bylock** olduğunu ancak hapiste anladım.

Bir de muhbirin iftirasında, bana ait olmayan bir hat da benimmiş gibi ihbar edilmiş.

Mahkemenin bu gerçeği anlaması tam dokuz ay sürdü.

BEN SAVUNMAMDA "PROGRAMI NUR'UN telefonuna ben yükledim" diyen kişinin ifadesini doğruladım.

Şimdi duruşmada **7.5** yıl hapse mahkûm edildim.

İtirafçı olsaydım bu cezayı alır mıydım? İtirafçı olsaydım, yurttan yer bulamadığım için kalmak zorunda olduğum öğrenci evinde tanıştığım herkesin ismini verir ve hiç ceza almadan haptisten çıkardım.

Tahliye sonrasında yaşadıklarım da şöyle: Geçen yıl ev hapsi şartı ile tahliye edildiğimde, cezaevinde evlendiğim eşimle birlikte ilgililerin gelip elektronik kelepçe takmasını bekledik, fakat ikamet adresimizde olmamıza rağmen gelen giden olmadı.

Bu konu için ilgili makamları defalarca aradığımız, mahkemeye de sunduğumuz belgeleriyle ortada. Durum öyle trajikomik bir hal aldı ki, her gün denetimli serbestlik bürosunu ve ağır ceza mahkemesinin kalemini arayıp "Bize kelepçe takılmadı" diye bilgi veriyor ve "Ne zaman geleceksiniz?" diye soruyorduk.

Ellerinde kelepçe olmadığını belirten yetkili "Bunun kaç bin dolar olduğunu biliyor musunuz?" gibi sözler sarf ederek bizi bir başka yetkiliye bağlıyordu.

Bu şekilde günler günleri kovalarken yoğun stres altında elektronik kelepçenin takılmasını ve 7 sene 6 ay hapis kararının bozulmasını bekledik.

Cezaevinde **çılak** arama vb. insanlık dışı muamelelerden dolayı psikolojik olarak çok yıpranmıştım.

Tahliye sonrasında bekleyişte de sürekli kâbuslar görüyordum.

Doktora gitmek için bile izin alacağımız bir muhatap yoktu karşımızda. Aynı zamanda böbrek hastası olduğum için sıklıkla hastaneye gitmem gerekiyordu, ama yine – kelepçesiz ev hapsinde olduğum için– izin alacağım bir merci yoktu.

Yaşadığımız bu durum bile Türkiye'deki hukukun ve resmi işlerin ne halde olduğunu görmemize yetiyordu.

Adaletin **teçelli** etmesini beklerken bizimkine benzer dosyalarda cezaların peş peşe onandığını ve tahliye edilmiş olanların yeniden hapse alındıklarını duymaya başladık.

Siz bu süreçte, Allah razı olsun, bize hep moral ve ümit vermeye çalıştınız, sabır tavsiye ettiniz.

"Hak yerini bulacak" dediniz. Ama biz giderek büyüyen endişelerimizi aşamadık.

Yeniden cezaevine girmeye razı olsam, sabredebeyim desem bile orada yaşadıklarım zihnimden gitmiyordu. Yeniden o muamelelere maruz kalmayı göze alamadım.

Eşimle birlikte günler geceler boyu düşündük, tartıştık.

Sonunda yaşamla ölüm arasında bir karar verip Meriç yoluna koyulduk.

Bu zorlu yolculukta mucize eseri hayatta kaldık ve Meriç'i geçebildik.

Şimdi Almanya'da bir mülteci kampındayız. Başta beni bir baba şefkatiyle sahiplenip savunan siz olmak üzere, tüm Yeni Asya ailesine tekrar tekrar teşekkür ediyor, "Allah razı olsun" diyorum.

Bana o haksızlık ve iftiralara yapanları da Allah'a havale ediyorum.

Ve herkese soruyorum: Siz evlâdınızın veya eşinizin bu muamelelere maruz kalmasına razı olur ve hele tekrarına göz yumar mıydınız?

Keşke ülkemde güven veren bir hukuk ve adalet olsaydı **da**, bunları yaşamak ve yazmak zorunda kalmasaydım...

O hukuk ve adaletin hâkim olduğu günlere bir an önce erişmek duasıyla.

Nur Ener **Kılınc**.

Odatv.com

Cemaatte neler oluyor YENİ ASYA'NIN FETÖ'CÜ MUHABİRİ KAÇTI

Asiye Güldoğan yazdı

asiye güldoğan

Nur Ener

Yeni Asya

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Knyeye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

